

res dicunt quod in casu applicanda venit regula juxta quam in Missis Votivis de B. Maria V. pro Commemoratione communi dicitur Oratio de Spiritu sancto (cfr. Q. 245); vel potius Rubrica Missalis quæ, postquam statuit in Votivis B. Mariæ V. dici tertiam Orationem de Spiritu sancto, statim adjungit: « sed in Sabbato, quando de ea factum est Officium, secunda Oratio erit de Spiritu sancto, tertia *Ecclesiæ*, vel pro Papa. » (Rubricæ generales, Tit. IX, n. 15; cfr. Q. 81.)

Alii auctores putant in casu pro tertia Oratione dicendam esse Orationem *Ecclesiæ*, vel pro Papa, indicatam pro tempore Paschali. — Prævalet sententia eorum qui putant dicendam esse Orationem de Spiritu sancto.

B) Aliquando debet transferri Officium hujus Festi usque post Octavam SS. Sacramenti (ex. gr., anno 1902 transfertur in 7 Junii). Eo tempore anni, a Pentecoste usque ad Adventum, in Festis semiduplicibus dicitur 2^a Oratio *A cunctis*, 3^a ad libitum (cfr. Q. 81). In Missa Votiva pro Sponsis hac die celebrata, in qua 2^a Oratio dicitur de Festo B. Mariæ V., 3^a Oratio dicenda foret *A cunctis*, in qua nominatur B. Maria V. — In casu putant quidam auctores dici posse Orationem *A cunctis*, omissa mentione B. Mariæ V. (cfr. Q. 121, 1°). Alii opinantur pro Oratione *A cunctis* suffici posse Orationem de Spiritu sancto. — Prævalet sententia eorum qui putant dicendam esse Orationem de Spiritu sancto.

(Cfr. Ephemerides Liturgicæ, XII, 1898, pag. 568; et Collationes Brugenses, V, 1900, pag. 314.)

Q. 307. *Quæ Missa dicitur, et quo modo, cum extra tempus clausum, diebus impeditis benedicendæ sunt nuptiæ?*

R. Si extra tempus clausum, diebus impeditis, qui supra in responso ad Quæstionem 304 indicantur, celebretur nuptiarum solemnitas, et benedicendæ sint nuptiæ, ex. gr., in aliquo Festo duplici 2 classis, tunc celebratur Missa Officio conformis. In hac Missa autem dicitur Commemoratio nuptiarum ex Missa Votiva pro Sponso et Sponsa; etenim hæc Commemoratio nunquam omittitur, etiamsi occurreret aliquod Festum duplex 1 classis (Decret. S. Rituum Congregationis, 20 Aprilis 1822, n. 2619, antiq. 4587, ad 6); et dicitur

semper sub altera conclusione, post Commemorationes speciales aut communes in Missa diei præscriptas, sed ante Orationes Votivas sive imperatas; nunquam autem dicitur sub unica, aut prima conclusione cum prima Oratione Missæ. (Cfr. Decret. 30 Junii 1896, n. 3928, § VI.)

Insuper in hac Missa dicuntur Orationes propriæ pro Benedictione nuptiarum, positæ in Missa Votiva pro Sponso et Sponsa, scilicet, post *Pater noster*, et ante Orationem *Placeat*, eodem modo et ritu quo dicuntur alias in ipsa Missa Votiva.

Dicitur in principio responsi « extra tempus clausum »; nam tempore clauso nihil jam permittitur, ut in responso ad Quæstionem 303 dictum fuit.

Q. 308. *Quid faciendum est, si conjuges, quorum nuptiæ benedici non possunt, exoptant Missam pro se offerri?*

R. In Tractatu de administratione Sacramentorum (Q. 311) dicitur quæ nuptiæ benedici possunt. Si autem conjuges, quorum nuptiæ benedici non possunt, ex. gr., quia mulier in præcedenti Matrimonio jam benedicta fuit, vel quia currit tempus feriatum, exoptant tamen, expletis Matrimonii ritibus, Missam celebrari; dicitur vel alia Votiva pro devotione Sponsorum, si Rubricæ permittant Votivam dici; vel Missa Officio diei conformis. In omni casu dicitur absque Commemoratione nuptiarum.

Pro Matrimoniis mixtis autem notetur Instructio S. Sedis Apostolicæ, de die 15 Novembris 1858, juxta quam Matrimonia mixta extra Ecclesiam, absque Parochi Benedictione, alioque ecclesiastico ritu celebrari debent, exclusa etiam semper celebratione Missæ. (Cfr. quæ hac super re fusius dicuntur in Tractatu de administratione Sacramentorum, Q. 300 in fine.)

Q. 309. *An pro Benedictione solemnii nuptiarum Missa Votiva pro Sponso et Sponsa diebus permissis celebrari debet?*

R. Affirmative; hoc patet, tum ex Rubrica Ritualis Romani (Tit. VII. Cap. 2, n. 4); tum ex Rubrica speciali Missalis Romani, quæ ponitur ante Missam Votivam pro Sponso et Sponsa; tum ex sequenti Decreto

S. Rituum Congregationis, de die 23 Junii 1853 (n. 3016, antiq. 5190, ad 1) : « Missa in nuptiis semper debet esse Votiva pro Sponso et Sponsa ut in Missali, præterquam in Festis de præcepto, etc. » Attamen, Sacerdos non tenetur Missam pro Sponsis applicare, nisi ab iisdem stipendium acceperit. (Decret. S. Romanæ et Universalis Inquisitionis, 1 Septembris 1841.)

Notatur quod in una Missa plures nuptiæ benedici possunt ; et tunc Orationes Benedictionis semel tantum dicuntur, et omnino prout dantur in Missali, absque ulla mutatione. (Ephemerides Liturgicæ, VII, 1893, pag. 542, Q. 9.)

(Cfr. Collationes Brugenses, I, 1896, pag. 96-101 ; IV, 1899, pag. 185-189 ; et V, 1900, pag. 314-319.)

CAPUT II

DE MISSIS PRO DEFUNCTIS

ARTICULUS I

DE MISSIS PRO DEFUNCTIS REGULÆ GENERALES

§ I. De numero Missarum pro Defunctis

Q. 310. *Quot, et quæ in Missali recensentur Missæ de Requiem ?*

R. In Missali recensentur quatuor diversæ Missæ de Requiem :

Prima inscribitur : *In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum*, estque propria pro hac generali Defunctorum Commemoratione, quæ celebratur quotannis die 2 Novembris.

Secunda inscribitur : *In die obitus seu depositionis Defuncti*, et dicitur in exsequiis alicujus Defuncti, unde vocatur *Exsequialis* ; dicitur etiam, ut patet ex Rubrica speciali posita post hanc Missam, *in die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti*, exceptis Orationibus, quæ pro his diebus propriæ describuntur post hanc Rubricam.

Tertia inscribitur : *In Anniversario Defunctorum*.

Quarta inscribitur : *In Missis quotidianis Defunctorum* ; vocatur *Quotidiana*, et dicitur dum per annum Missa de *Requiem* pro uno, vel pro pluribus Defunctis celebratur extra dies supra recensitos.

Q. 311. *Quæ rationes dantur ab auctoribus, cur diversæ istæ Missæ ab Ecclesia præscribantur ?*

R. « Pia omnium Mater Ecclesia catholica, tum vivis tum defunctis filiis suis per salutare Missæ Sacrificium subvenire satagit. Ideo non tantum in die **Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum** offert pro omnibus divinum Sacrificium, sed illico post mortem pro quolibet in communionem suam defuncto Hostiam salutarem sacrificat, ejusque memoriam renovat die tertio, juxta exemplar Christi die tertio resurgentis, et die septimo, ad monitum Ecclesiastici (Cap. XXII, §. 13.) « Luctus mortui septem dies » ; **atque trigesimo die**, juxta exemplum filiorum Israel, qui triginta diebus fleverunt Moysen defunctum (Deuter., Cap. XXXIV, §. 8), complet dies luctus et planctus. Elapso dein anni curriculo, **anniversarium** celebrandi antiquissimum tenet usum ; et etiam per annum Hostiam vivificam pro Defunctis immolat. Hinc distinguuntur variæ Missæ de *Requiem*. » (Müller, *Theologia moralis*, Lib III, Tit. I, § 36.)

Alias mysticas rationes nos docent Gavantus *The-saurus sacrorum Rituum*, P. I, Tit. V, n. 3), et Cavalieri (*Opera*, Tom. III, Cap. IV, n. 1), qui de his diebus dicit : Die itaque tertio solemnior fieri solet mortuorum recordatio, ut pius Dominus, quidquid peccaverint cogitatione, verbo et opere, erga Deum, proximos et seip-sos, misericorditer indulgendo, Sanctæ Trinitatis similitudinem in eis restaurare dignetur. — Septimo quoque die, Josephi Ægypti Proregis instar, qui Jacob patris sui exsequias celebrans (Genesis, Cap. L., §. 10), implevit dies septem luctus. Septimus item dies Sabbathum est, symbolum futuræ quietis, unde Dominum Sabbati precamur ut requiem æternam eis donet ; etc.

Q. 312. *Quinam dies pro Defunctis censentur solemnes, seu privilegiati ?*